

R O M Ȃ N I A
CURTEA DE APEL C [REDACTED]
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. [REDACTED]/2009

DECIZIA CIVILĂ Nr. 285/2010

Ședința publică de la 04 Februarie 2010

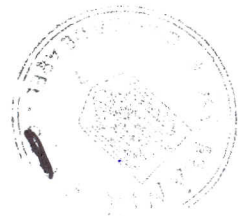
Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: MONICA TRACONESCU

JUDECĂTOR: ANDREI RĂDULESCU

JUDECĂTOR: LIVIU ȚUCUR

GREFIER: ADRIANA BORDINA

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantii SC [REDACTED] SA și SC [REDACTED] SA, ambii prin lichidator [REDACTED], împotriva sentinței civile nr. [REDACTED] din 3.06.2009 pronunțată în dosarul nr. [REDACTED]/2009 al Tribunalului Maramureș, privind și pe intimații DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE Maramureș, intimat SC C [REDACTED] SA, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă avocat [REDACTED] în reprezentarea intereselor recurentelor, lipsă fiind intimații.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier care învederează faptul că recursul declarat este legal timbrat, precum și faptul că la data de 2 februarie 2010 intimata DGFP Maramureș a depus la dosarul cauzei actele solicitate prin adresa instanței.

Reprezentantul recurentelor depune la dosar un set de acte în probațiune, constând în facturi, rapoarte de inspecție fiscală și contracte de închiriere și arată că nu are alte cereri de formulat.

Curtea, după deliberare, apreciind că la dosar există suficiente probe pentru justa soluționare a cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 150 C.pr.civ., declară închise dezbaterile și acordă cuvântul pentru concluzii pe fond.

Reprezentantul recurentelor precizează că renunță la petitul de casare, solicitând admiterea recursului și modificarea sentinței atacate în sensul admiterii în totalitate a acțiunii formulate, anularea actelor administrative fiscale atacate cu consecința exonerării societăților recurente de la plata impozitului pe profit și a obligațiilor accesorii. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Curtea reține cauza în pronunțare.

CURTEA

Prin sentința civilă nr. [REDACTED] din 3 iunie 2009 pronunțată în dosarul [REDACTED]/2009 a Tribunalului Maramureș, s-au respins acțiunile formulate și precizate de reclamantele SC [REDACTED] A, SC [REDACTED] SA, și SC C [REDACTED] SA pe motivul că reclamantele s-au înregistrat în Registrul Comerțului în iulie 2002 și ținând cont de art.5 din Legea 26/1990 și art.24 din Legea 31/1990 este lipsită de relevanță împrejurarea că o perioadă a fost suspendată activitatea acestora cât timp spațiul comercial în natura construcției a fost folosit cu titlu de chirie fiind just ca sumele reprezentând chiria să fie înregistrate în contabilitatea acestora, astfel că acestea datorează impozitul pe profit stabilit suplimentar prin deciziile de impunere atacate. În ceea ce privește SC C [REDACTED] SA s-a reținut că aceasta nu are calitate procesuală nefiind parte în procedura administrativ fiscală.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs SC [REDACTED] A și SC [REDACTED] SA solicitând admiterea recursului, casarea sentinței cu trimiterea cauzei la instanța de fond pentru a se judeca separat acțiunile introduse, nefiind îndeplinite condițiile excepției de conexitate, iar în subsidiar, admiterea recursului, modificarea în totalitate a sentinței cu consecința admiterii acțiunii și anularea deciziilor cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului se arată că în mod greșit s-a admis excepția de conexitate întrucât raportul juridic de drept material fiscal, s-a născut între fiecare contribuabil în parte și intimată și din raporturi comerciale distincte, astfel că urmare a conexării, instanța nu a analizat probele invocate și nici temeiurile de drept, nefiind îndeplinite cerințele art.164 C.pr.civ.

Pe fondul recursului, se arată că art.14 lit.a C.fiscal, în cazul persoanelor juridice prevede că impozitul pe profit se aplică asupra profitului obținut din orice sursă deci, prima condiție este de a se realiza profit ori din probele administrate, nici una din societăți nu a realizat venituri în perioada în care s-a calculat acest impozit. Pe perioada 1.01.2003-31.12.2005 chiria a fost facturată și încasată de SC C [REDACTED] SA iar pe perioada 1.01.2006 - 15.03.2007 s-au emis facturi de cele două societăți însă nu se poate cunoaște dacă se mai datorează impozit pentru această perioadă pentru că intimata nu a individualizat separat impozitul iar în privința perioadei 16.03.2007-31.12.2007 nu s-au emis facturi, nu există contracte de închiriere, deci nu s-au realizat venituri și prin urmare nu există o bază de impozitare.

DGFP M [REDACTED] a depus întâmpinare solicitând respingerea recursului pe motivu că toate societățile au fost înființate în urma divizării SC C [REDACTED] SA aceleași deficiențe li s-au imputat tuturor și au fost administrate de aceeași persoană juridică. Mai mult, în ce privește perioada suspendării societăților comerciale, organele de inspecție fiscală au determinat venituri din chirii ce trebuiau înregistrate de aceste societăți deoarece acestea erau proprietarele spațiilor în care au funcționat ca și chiriași alte societăți. Chiar dacă aceste venituri au fost facturate de SC C [REDACTED] SA ele trebuiau înregistrate de către societățile înregistrate fiind stabilit un impozit suplimentar precum și majorări și penalități de întârziere.

Astfel, punerea la dispoziție unui chiriaș a spațiului deținut de o societate comercială generează pentru aceasta din urmă dreptul și obligația de a emite facturi fiscale pentru chirie și ulterior de a plăti impozit pe profit.

Cât privește susținerea recurentelor referitor la luarea în calcul a altor cheltuieli efectuate și înregistrate de către SC C [REDACTED] SA acestea nu pot fi recunoscute decât după înregistrarea în contabilitatea proprie.

Pentru alte cheltuieli nu există o defalcare exactă iar în ce privește neînregistrarea facturilor și încasarea veniturilor de către o altă persoană juridică nu reprezintă un comportament fiscal corect.

Asupra recursului, Curtea va reține următoarele:

În urma procesului de divizare a SC C [REDACTED] SA B [REDACTED] au rezultat societățile SC [REDACTED] SA și SC [REDACTED] SA. Organele de inspecție fiscală au efectuat un control fiscal acestei societăți în urma cărora au încheiat raportul de inspecție fiscală [REDACTED] din 23.06.2008 și raportul de inspecție fiscală [REDACTED] din 23.10.2008.

Apreciind că societățile recurente nu au înregistrat în contabilitate facturi fiscale pe care aveau obligația să le emită ca urmare a încheierii unor contracte de închiriere pentru spațiile aflate în proprietate, au fost emise pentru SC [REDACTED] SA decizia de impunere [REDACTED] din 24.06.2008 prin care această societate a fost obligată la plata sumei de [REDACTED] lei reprezentând impozit pe profit și majorări și penalități de întârziere și pentru SC [REDACTED] SA decizia de impunere [REDACTED]/24.06.2008 prin care aceasta a fost obligată la plata sumei de [REDACTED] lei reprezentând impozit pe profit și majorări și penalități de întârziere.

În urma contestației administrative formulate, potrivit art.205 C.proc.fiscală DGFP M [REDACTED] a emis deciziile [REDACTED] pentru SC [REDACTED] SA și [REDACTED]/25.08.2008 pentru SC [REDACTED] SA prin care a respins contestațiile ca nefondate.

În determinarea situației fiscale a societăților recurente, trebuie observat că aceste societăți înființate în luna iulie 2002 nu au desfășurat nici o activitate în perioada 2003-2005, această situație fiind menționată și la Oficiul Registrului Comerțului de unde rezultă că conform cererii de mențiuni nr [REDACTED]/2.03.2006 cu încheierea [REDACTED]/3.03.2006 a fo

1.01.2006. Și în privința SC [REDACTED] SA se remarcă aceeași situație, activitatea fiind suspendată pe perioada 1.01.2003-31.12.2005 și reluată cu data de 1.01.2006.

În această perioadă pentru spațiile proprietatea celor două societăți comerciale SC [REDACTED] SA a încheiat contracte de închiriere, ele fiind depuse la instanța de recurs și a facturat și încasat chiria pentru perioada 1.01.2003-31.12.2005.

Având în vedere similitudinea situației juridice nu este incident motivul de casare procedându-se în mod întemeiat la conexarea celor două dosare conform prev.art.164 C.pr.civ.

Mai mult, organele fiscale nu au determinat ca cele două societăți să fi beneficiat de contractele de închiriere, situație în care erau aplicabile prevederile art.14 C.pr.fiscală potrivit cărora veniturile sunt supuse legii fiscale. Nefiind titularele contractelor de închiriere și neîncasând sumele provenite din chirii chiar dacă obiectul contractelor de închiriere a fost proprietatea acestor societăți comerciale, nu se poate reține obligația prevăzută de art.22 C.pr.fiscală și prin urmare, debitor al obligației fiscale este pentru această perioadă SC [REDACTED] SA.

Astfel, neavând o bază de impunere, deciziile de impunere emise de organul fiscal conform art.86 C.pr.fiscală sunt lovite de nulitate pentru această perioadă, referitor la diferența de impozit pe profit precum și la majorările și penalitățile de întârziere, acestea din urmă fiind corelative unei creanțe fiscale neachitate la termenul de plată.

În ceea ce privește perioada 1.01.2006-15.03.2007 cele două societăți și-au reluat activitatea, au preluat contractele de închiriere și au facturat chiria iar prin raportul de inspecție fiscală și actele administrativ fiscale nu se arată faptul că ar exista vreo datorie fiscală și nici nu s-a individualizat separat această perioadă.

Referitor la perioada 16.03.2007-31.12.2007 cele două societăți nu au emis facturi arătând că nu există contracte de închiriere însă societățile care au preluat spațiile în folosință au continuat să le folosească și în această perioadă astfel că sunt aplicabile prevederile art.1437 C.civ.și în mod nejustificat recurentele nu au emis facturi permițând însă societăților comerciale care au închiriat acel spațiu să folosească în continuare spațiul respectiv. Ca atare, pentru această perioadă deciziile de impunere au constatat existența obligației fiscale și au procedat la stabilirea unei diferențe de impozit conform art.85 alin.1 lit.b C.pr.fiscală individualizând creanța fiscală datorată bugetului de stat.

Prin urmare, în conformitate cu art. 304 pct.9 și 312 C.pr.civ., Curtea va admite recursul declarat și apreciind că pentru perioada mai sus specificată nu s-au interpretat în mod corect prevederile legale va modifica în parte sentința, astfel că în baza art.218 C.pr.fiscală și art.18 din Legea 554/2004 va admite în parte acțiunile formulate și în consecință, va anula parțial decizia [REDACTED] din 25.08.2008, decizia [REDACTED] din 24.06.2008 și raportul de inspecție fiscală [REDACTED] din 24.06.2008 în ceea ce privește perioada 1.01.2003-31.12.2005, pentru suma de [REDACTED] lei impozit pe profit suplimentar precum și majorări și penalități de întârziere în sumă totală de [REDACTED] lei pentru SC [REDACTED] SA și decizia [REDACTED] din 25.08.2008, decizia de impunere [REDACTED] din 24.06.2008 și raportul de inspecție fiscală [REDACTED] din 23.06.2008 în ceea ce privește perioada 1.03.2003-31.12.2005 pentru suma de [REDACTED] lei impozit pe profit și [REDACTED] lei majorări și penalități de întârziere pentru SC [REDACTED] SA. Vor fi menținute restul dispozițiilor sentinței privind restul obligațiilor fiscale din actele administrativ fiscale atacate.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
D E C I D E

Admite recursul declarat de recurentele SC [REDACTED] SA și SC [REDACTED] SA prin lichidator [REDACTED], împotriva sentinței civile nr. [REDACTED] din 3 iunie 2009 pronunțată de Tribunalul M [REDACTED] în dosarul [REDACTED]/2009 pe care o modifică în parte în sensul că admite în parte acțiunile formulate și în consecință, anulează parțial decizia [REDACTED] din 25.08.2008, decizia [REDACTED] din 24.06.2008 și raportul de inspecție fiscală [REDACTED] din 24.06.2008 în ceea ce privește perioada 1.01.2003-31.12.2005, pentru suma de [REDACTED] lei impozit pe profit suplimentar precum și majorări și penalități de întârziere în sumă totală de [REDACTED] lei pentru SC [REDACTED] SA și decizia [REDACTED] din 25.08.2008, decizia de impunere [REDACTED] din 24.06.2008 și raportul de inspecție fiscală [REDACTED] din 23.06.2008 în ceea ce privește perioada

penalități de întârziere pentru SC [REDACTED] SA. Menține restul dispozițiilor
sentinței privind restul obligațiilor fiscale din actele administrativ fiscale atacate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 4 februarie 2010.

PREȘEDINTE,

[REDACTED]

JUDECĂTORI,

[REDACTED]

GREFIER,

[REDACTED]

Red.RRD/AC
12.02.2010 – 5 ex.

